

Kärleks-bref, som en yngling
skrifwer till en flicka, ifrån
hwilken han bli...

Bergström, Richard,

81 A Br.

Vid 50
(Pr)
o

Kärleks-bref,

som en yngling skrifwer till en flicka,
ifrån hwilken han blifwit skild genom
owänners swet och arga list.

Nu änyo uppsatt och på trycket utgifwet.

(af Richard Bergström)

STOCKHOLM

Tryckt hos Agel Hellsten 1860.

50/147

1970-2891788

ett bref jag nu will skrifwa Till lilla wän-
nen kär; Oj Gud tillåta wille, Att wi skulle
träffas här! Desz många släckar förlåt, De
komma sig utaf gråt: Wißt kostar det på att
weta, Att wi skola skiljas åt.

Minns du de forne dagar, Swad sorg wi
hade då, När fader och moder och syson För-
bjödo mig till dig gå? Wi woro begge små
Och kunde så litet förstå; Wi gräto efter
hwarandra, Att wi skulle skiljas så.

Det war arla en morgon Jag gick mig i
grön lund — Der, bland de susande björkar,
Slöto wi vårt förbund. Af dina ögon en blick
Så strålande klar jag fick; Jag kan den aldrig
förglömma, Ty nederst till hjertat den gick.

Jag mände mig en aften I samma lunden
gå Och tusen stjernor blänkte Högt upp på
himlen, den blå. Jag minnes det som i går,
Jag daggen strök ur ditt hår; Swad då med
hwarann' wi talte Mig aldrig ur hågen går.

17/102

Dina ögon, de klara, Ljuset, som lysér der,
Nest de hafwa förwållat, Att du mig blef så
får. Dernäst ditt hulda tal, Stämman af näk-
tergal Och dina ljufwa later Wållat mitt
wännewal.

Skogens den hwitaste sippa Häckens den
rödaste ros, Finaste skinn, som klädde Dofstan-
de aprikos, Locka ej som din kind Purprad af
qwällens wind — O, de groparne runda, Gå
gå de ur mitt sinn'.

Sedan din mun — den lifna Må jag wid
fogeln, med list Satt i buren att locka Andre
foglar på qwist. Uck, om den munn' att rå
Kysa i tysthet få — Uck, och skogar och ström-
mar Skilja mig långt derfrå!

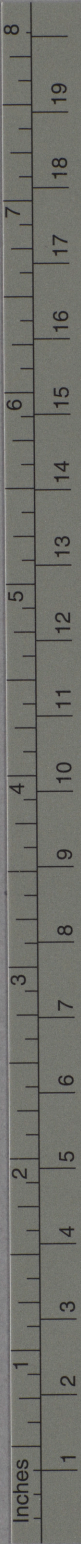
Och dina händer snälla Som de lärkwin-
gar små, Att de händerna trycka Sakta då och
då — Sedan ditt lena hull, Håret med glans
af gull; När jag det allt betänker, Bli jag
så sorgesfull.

Om natten, när jag sofwer, Jag drömmer
blott om dig, Och när jag waknar åter, Stor
längtan är hos mig. Jag drömde du hos mig
war, Wi woro begge ett par; Min längtan
är det enda, Jag från den drömmen har qwar.

Ofta i sommarstunder Bort till vår lund
jag gått, Jag sökte upp det stället, Som dina
fötter trådt. När skall jag wäl min wän Från
lundan få igen; Aldrig jag glömmet henne,
Minnes wäl hon mig än?

Men våra owänner alla Ha fått sin wilja
fram; Du så de gå och yfwas, Men jag får
gå med skam. Uck, ädla wänner min, Min
duswa, mitt lam, min hind, Det ha owänner
wållat, Att du ej blifwit min.

Jag orkar mer ej skrifwa, God natt, min
lilla ros; Nå alla himlens englar Dig alltid
wara hos. Farwäl, min wän så kär, Jag får
ej blifwa här; Jag från dig afsked tager; Dock,
hjertat är dig när.

Centimetres

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

